

**ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 3.00 μ.μ. – 3.00 π.μ.
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ (FAUX FINISSAGE)**

3.00 μ.μ ΕΝΑΡΞΗ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ της ατομικής έκθεσης Πορτρέτα της **MARIA CYBER**

2ος όροφος

4.00 μ.μ. – 10.00 μ.μ.

GRACE SCHWINDT When We Move [Όταν κινούμαστε]

6ωρη περφόρμανς διάρκειας σε όλο το κτίριο, σε ανάθεση του ΕΜΣΤ

Κοστούμια: Grace Schwindt και Χάρης Μητσιόπουλος

Μουσική: Νίκος Ντουνούσης

10.00 μ.μ. – 11.00 μ.μ.

CÉLINE GILLAIN

Ζωντανή συναυλία με κομμάτια από το πρόσφατο άλμπουμ της, **MIND IS MUD**

Ισόγειο

11.00 μ.μ. – 1.00 π.μ.

Fo (aka Φώφη Τσεσμελή) DJ SET

Ισόγειο

1:00 π.μ. – 03.00 π.μ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Με έργα των Bertille Bak, Tracey Moffatt, Nan Goldin, Penny Siopis κ.ά.

Αίθουσα προβολών μεσοπατώματος

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1:00 μ.μ. – 7:00 μ.μ.

1:00 μ.μ. & 4:00 μ.μ.

Ποτέ νά μή ρίχνομε πέτρες χωρίς λόγο*

Συμμετοχική μουσική περφόρμανς από την Αναστασία Κότσαλη και τον Μιχάλη Καλκάνη μέσα στην έκθεση της Χρύσας Ρωμανού

4ος όροφος

2.00 μ.μ. & 5:00 μ.μ.

Πρώτη Προβολή Γυναίκες στον χρόνο (2024) από το Save the Dates,

ένα οπτικοακουστικό αρχείο για τη σύγχρονη τέχνη

Αμφιθέατρο ΕΜΣΤ

6.00 μ.μ.

It Starts with a Question [Αρχίζει με ένα ερώτημα], επιτελεστική μουσική ομιλία από τη Céline Gillain
Ισόγειο

*Ο τίτλος προέρχεται από παιδική ζωγραφιά της Χρύσας Ρωμανού, τα ορθογραφικά λάθη είναι δικά της.

Σημείωση: Όλες οι εκδηλώσεις είναι δωρεάν

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 3.00 μ.μ. – 3.00 π.μ.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ (FAUX FINISSAGE)

3.00 μ.μ. ΕΝΑΡΞΗ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ της ατομικής έκθεσης *Πορτρέτα* της MARIA CYBER

(Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 26 Ιανουαρίου)

2ος όροφος

Για το κλείσιμο της σειράς εκθέσεων *Κί' αν οι γυναίκες κυβερνούσαν τον κόσμο*; το ΕΜΣΤ έχει την χαρά να παρουσιάσει την πρώτη μουσειακή έκθεση της Μαρίας Κατσικαδάκου (γνωστή ως Μαρία Cyber). Η Μαρία Κατσικαδάκου είναι ιστορική μορφή στην κουίρ σκηνή της Αθήνας. Η έκθεση *Maria Cyber – Portraits* συγκεντρώνει μια επιλογή εικόνων από το φωτογραφικό της αρχείο, που καταγράφει τη λεσβιακή ζωή στις δεκαετίες του 1990, 2000 και 2010. Τα πορτρέτα της Maria Cyber απαθανατίζουν προσωπικές στιγμές ανάμεσα σε φίλες και ερωτικές συντρόφους, εικόνες που διαφορετικά θα παρέμεναν φευγαλέες. Πολλές είναι παιγνιώδεις, υπονομεύοντας τις παραδοσιακές αντιλήψεις περί φύλου και εξουσίας, ενώ άλλες απεικονίζουν χαλαρές, ανεπιτήδευτες στιγμές ή διαπεραστικά, ευθύβολα βλέμματα στην κάμερα, πάντα με μια αίσθηση σεβασμού προς τις γυναίκες που φωτογραφίζει. Υιοθετώντας στενά καρτέ και κοντινά πλάνα, η Maria Cyber εστιάζει κυρίως στα άτομα παρά στον περιβάλλοντα χώρο, δημιουργώντας μια αίσθηση εγγύτητας, σύνδεσης και οικειότητας. Όπως περιγράφει η ίδια τη διαδικασία της: «Δεν αποτυπώνω το πρόσωπο· αποτυπώνω την ψυχή σε μία από τις εκφράσεις της».

Στα έργα της, η φωτογραφία εμπλέκεται σε έναν δυναμικό διάλογο με την queer οπτική κουλτούρα, φέρνοντας στο προσκήνιο τη λεσβιακή ορατότητα.

Απαθανατίζει γυναίκες εντός μιας συλλογικής queer μνήμης και συμβάλλει σε μια πολιτική του βλέμματος, (προ)καλώντας μας να επανεξετάσουμε τις έννοιες της αντίληψης, της εξουσίας, της μνήμης και της αναπαράστασης. Οι φωτογραφίες της λειτουργούν ως πράξεις αντίστασης απέναντι στην αποσιώπηση, αποτυπώνοντας στιγμές που διαφορετικά θα χάνονταν στη λήθη. Συγκροτούν ένα οπτικό αρχείο του αγώνα μιας κοινότητας για αναγνώριση, καταγράφοντας όχι μόνο την εξωτερική εμφάνιση των υποκειμένων της, αλλά και στοχασμούς για τους εσωτερικούς τους κόσμους. Δεν πρόκειται για απλές εικόνες, αλλά για ιστορικά ντοκουμέντα που αποτυπώνουν την ουσία μιας εποχής, ενός τόπου και ενός κινήματος.

Η Maria Cyber είναι πρωτεργάτρια της ελληνικής queer σκηνής και μια από τις πρώτες λεσβίες ακτιβίστριες της χώρας μας. Έχοντας σπουδάσει φωτογραφία, γραφιστική, web design και κινηματογράφο, προσεγγίζει με το έργο της τη σεξουαλικότητα από ένα ευρύ φάσμα οπτικών γωνιών. Το 2000 λανσάρισε το lesbian.gr, που έγινε η μεγαλύτερη διαδικτυακή πλατφόρμα για λεσβίες στην Ελλάδα. Το 2007 ίδρυσε το πρώτο queer κινηματογραφικό φεστιβάλ της χώρας, Outview Film Festival: Athens International LGBTQI Film Festival. Επιπλέον, τον ίδιο χρόνο δημιούργησε το Mindradio.gr, τον πρώτο διαδραστικό διαδικτυακό ραδιοφωνικό σταθμό στην Ελλάδα, που τιμήθηκε το 2008 με το βραβείο «Χρυσός Ερμής» στην κατηγορία διαδικτύου.

Η Maria Cyber εγκαινίασε επίσης τον περίφημο θεσμό πάρτι Cyber Dykes (1995-2006), που ξεκίνησε με εκδηλώσεις αποκλειστικά για γυναίκες και ο οποίος μεταμόρφωσε τα κατεξοχήν ετεροκανονικά, ανδροκρατούμενα κλαμπ σε δυναμικούς λεσβιακούς χώρους. Τα πάρτι αυτά συνέβαλαν καθοριστικά στη δημιουργία ασφαλών χώρων για τις λεσβίες στην Αθήνα, μια πόλη όπου η κοινότητα αυτή παρέμενε εν πολλοίς αόρατη την εποχή εκείνη. Πιο πρόσφατα, επηρεασμένη από τις προσωπικές της μάχες με τον καρκίνο και τον διαβήτη, έχει αποκτήσει μια ακόμα πιο ευρεία αίσθηση διαθεματικότητας στο έργο της, που εκτείνεται πέρα από τη σφαίρα της σεξουαλικότητας για να ασχοληθεί συνολικότερα με το σώμα και να επιστήσει την προσοχή σε θέματα ευθραυστότητας, πρόσβασης στην υγειονομική περίθαλψη, αναπηρίας και ικανότητας.

Το 2023 κυκλοφόρησε το βιβλίο της *Μια Λεσβιακή Ζωή* (εκδόσεις Ροδακίό) που δημιουργήθηκε σε συνεργασία με την Ειρήνη Δαφέρμου, τη Μυρτώ Τσιλιμπουνίδη και την Κρυστάλλη Γλυνιαδάκη. Το βιβλίο περιέχει κείμενα και φωτογραφίες που ρίχνουν φως στην ζωή της Maria Cyber. Περιλαμβάνει αφηγήσεις για τα παιδικά της χρόνια, τη σχέση της με τον πατέρα της, την εξέλιξη της λεσβιακής σκηνής στην Αθήνα και τις παρατηρήσεις της σε queer πρωτεύουσες, όπως είναι το Βερολίνο, το Λονδίνο και οι Βρυξέλλες. Τα γραπτά

της συμπληρώνονται από το πλούσιο φωτογραφικό υλικό της, στο οποίο τεκμηριώνεται η λεσβιακή ζωή στην πάροδο των χρόνων.

4.00 μ.μ. – 10.00 μ.μ.

GRACE SCHWINDT *When We Move* [Όταν κινούμαστε], 2024

6ωρη περφόρμανς διάρκειας σε όλο το κτίριο, σε ανάθεση του ΕΜΣΤ

Κοστούμια: Grace Schwindt και Χάρης Μητσιόπουλος

Μουσική: Νίκος Ντουρούσης

Performers: Νεφέλη Ανθίδη (χορεύτρια), Χριστίνα Ασημακοπούλου (σοπράνο), Μυρτώ Γράψα (χορεύτρια), Ανθή Δαμβουνέλη (κλαρινέτο), Βάγια Καλαντζή (σαξόφωνο), Βασιλική (Βάσια) Κουτσιλιάνου (χορεύτρια), Ελεάννα Κωνσταντά (σοπράνο), Βασιλική Μαζαράκη (βιολί), Άλκηστις Μισούλη (βιόλα), Ιωάννα Παναγοπούλου (κρουστά), Κατερίνα Σκιαδά (χορεύτρια).

Η περφόρμανς της Grace Schwindt κινούνται μεταξύ θεάτρου, χορού και εικαστικών τεχνών. Το *When We Move* (2024) συνδυάζει θεατρικά στοιχεία με χορό και δημιουργεί μια εμπειρία χρόνου που διακόπτει την συνήθη διαδρομή πλοήγησης στο μουσείο και πυροδοτεί την δυναμική των απροσδόκητων συναντήσεων. Αφετηρία και «έδρα» της περφόρμανς είναι το τμήμα του κτιρίου με τις κυλιόμενες σκάλες. Αυτό είναι επίσης και το μέρος όπου θα επιστρέφουν τακτικά οι περφόρμερ καθ' όλη τη διάρκεια της περφόρμανς. Το κοινό καλείται να βρει τις δικές του διαδρομές μέσα στο μουσείο για να συναντήσει τις περφόρμερ και την παρέμβαση της καλλιτέχνιδας στο μουσείο, η οποία έχει δημιουργηθεί ως απάντηση στο ερώτημα *Κι αν οι γυναίκες κυβερνούσαν τον κόσμο; (What if Women Ruled the World?)*, τον τίτλο του κύκλου εκθέσεων αφιερωμένες αποκλειστικά σε γυναίκες δημιουργούς, που φτάνει στο τέλος της μετά από ένα έτος.

Η περφόρμανς είναι οργανωμένη σαν μια δωδεκάμετρη μπλουζ μουσική σύνθεση, που επιτρέπει στις περφόρμερ να ακολουθούν μια συγκεκριμένη διάρθρωση, αφήνοντας συγχρόνως χώρο για αυτοσχεδιασμό και δημιουργία ενός προσωπικού ρυθμού από την καθημία. Κάθε ενότητα θα αποτελείται από διαφορετικά στοιχεία, όπως μελωδίες, ήχους που παραπέμπουν σε ανάσες, κινήσεις και χειρονομίες, καθώς και στιγμές ανάπαυσης. Οι περφόρμερ χρησιμοποιούν αυτές τις ενότητες ως ένα «αλφάβητο», μέσα από το οποίο καλούνται να δημιουργήσουν τις δικές τους «φράσεις». Το επιτελεστικό λεξιλόγιο επικοινωνεί μια αίσθηση του εαυτού, υπονοώντας τόσο την ευαλωτότητα όσο και το τραύμα, τόσο την αντίσταση όσο και την ευγένεια. Το συναίσθημα που γεννιέται είναι αυτό της κοινότητας και της εγγύτητας.

Τα κοστούμια, σχεδιασμένα από την καλλιτέχνη σε συνεργασία με τον – με έδρα το Κουκάκι – σχεδιαστή μόδας Χάρη Μητσιόπουλο, παίζουν σημαντικό ρόλο στην περφόρμανς και συνδέουν τις περφόρμερ μεταξύ τους και με το κτίριο. Ένα «κοστούμι» δημιουργείται για όλο το κτίριο και απλώνεται από τον τέταρτο όροφο μέχρι κάτω το ισόγειο, συνδέοντας όλα τα επίπεδα μεταξύ τους. Λαμβάνει φαντασικά τη θέση ενεργού πρωταγωνιστή και περφόρμερ. Το κοστούμι αποτελείται από διάφορες λωρίδες, καθεμία από τις οποίες συνδέεται με μια περφόρμερ, ενώ αποσπάται από αυτές προτού μετακινηθούν στους εκθεσιακούς χώρους. Οι λωρίδες που παραμένουν πίσω περιλαμβάνουν ιστορίες από Αθηναίες οι οποίες απάντησαν στο ερώτημα: «Κι αν κυβερνούσες εσύ τον κόσμο;».

Η Grace Schwindt, με έδρα το Λονδίνο και τη Σικελία, είναι μια Γερμανίδα καλλιτέχνη που χρησιμοποιεί τη γλυπτική, την περφόρμανς, το σχέδιο και το φιλμ για να δημιουργήσει οπτικές αφηγήσεις. Το έργο της εξερευνά τις επιπτώσεις του καπιταλισμού στο σώμα και την ψυχή, αναλύοντας τον ρόλο του σώματος, της γλώσσας και των αντικειμένων στη διαμόρφωση της ιστορίας και της μνήμης. Η Schwindt αντλεί έμπνευση από έρευνα και διάλογο με επιστήμονες, καλλιτέχνες, πολιτικούς και προσωπικά της πρόσωπα. Τα έργα της, συχνά εμπνευσμένα από ιστορικά γεγονότα, συνδέουν διάφορα μέσα, με γλυπτά να αντικατοπτρίζουν κινήσεις από περφόρμανς και σχέδια να παραπέμπουν σε κοστούμια. Η Schwindt έχει παρουσιάσει έργα της σε ατομικές (Kunstmuseum του Ζανκτ Γκάλεν, Kunsthal της Γάνδης, Contemporary Arts της Γλασκώβης, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (MARCO) του Βίγκο κ.ά) και ομαδικές εκθέσεις διεθνώς (ενδεικτικώς αναφέρονται: CondeDuque Cultural Center, Μαδρίτη, Μπιενάλε της Μπουσάν (Νότια Κορέα) ενώ έργα της ανήκουν σε σημαντικές δημόσιες συλλογές. Περφόρμανς της έχουν παρουσιαστεί, μεταξύ άλλων, στη Volksbühne του Βερολίνου, στο David Roberts Art Foundation του Λονδίνου, στο Museum M Leuven στο Frascati Theatre του Άμστερνταμ και στο Kaaitheater των Βρυξελλών, καθώς και στη Royal Academy of Arts του Λονδίνου, στο πλαίσιο του Block Universe Performance Festival.

Η περφόρμανς της Grace Schwindt πραγματοποιείται χάρη στο Εθνικό Σχέδιο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας «Ελλάδα 2.0», που χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση – NextGenerationEU.

10.00 μ.μ. – 11.00 μ.μ.

CÉLINE GILLAIN

Ζωντανή συναυλία με κομμάτια από το πρόσφατο άλμπουμ της, *Mind is Mud*
Ισόγειο

Η Céline Gillain θα παρουσιάσει ένα ζωντανό σετ με κομμάτια από το τελευταίο άλμπουμ της, *Mind is Mud*, που είναι το δεύτερό της. Το *Mind is Mud* είναι μια έρευνα στην δύναμη του ρυθμού και της χορευτικής πίστας ως γόνιμου πεδίου για νέες ιδέες και αφηγήσεις. Διερευνά το μείγμα αντικρουόμενων συναισθημάτων, αλλά και την κατάθλιψη και την συναισθηματική σύγχυση στη μεταπανδημική εποχή της μεταλήθειας (post truth). Εν μέρει acid cybernetic techno κι εν μέρει οπερατικά χορωδιακό, διανθισμένο με κοφτούς ήχους, το *Mind is Mud* θυμίζει χορευτική pop της δεκαετίας του 1980 με ένα καρναβαλικό house groove που είναι αισθησιακό, ευλύγιστο και διαβολικά φάνκι.

Η Céline Gillain είναι μουσικός, DJ, περφόρμερ και video artist με έδρα τις Βρυξέλλες, που εργάζεται στα πεδία της πειραματικής και της ηλεκτρονικής μουσικής, καθώς και των εικαστικών και παραστατικών τεχνών. Το έργο της εξερευνά τα σημεία συνάντησης μεταξύ της χορευτικής πίστας, της πολιτικής, της βιομηχανίας της μουσικής και της αφήγησης, αποδομώντας τους κώδικες και τις ιεραρχίες που τα διέπουν. Διερευνώντας τις γκρίζες ζώνες του ατομικού και συλλογικού ψυχισμού, αποσκοπεί με την προσέγγισή της στην αποδόμηση της έννοιας των ιδιωμάτων, αναλύοντας το πώς η ίδια η ιδέα της κατηγοριοποίησης είναι πολιτισμικά κατασκευασμένη ως ένα μέσο ελέγχου και κυριαρχίας επί ιδεών και σωμάτων που χαρακτηρίζονται ως άλλα. Το έργο της διερευνά τα σημεία συνάντησης ανάμεσα σε σκηνές που συχνά δεν συγχρωτίζονται, θέτοντας υπό αμφισβήτηση τους κώδικες και τις ιεραρχίες που τις διέπουν, καθώς και τις οικονομίες τους. Το 2018, η Gillain κυκλοφόρησε το ντεμπούτο άλμπουμ της, *Bad Woman*. Το *Mind is Mud*, το δεύτερο LP της, κυκλοφόρησε το 2023. Η Gillain διδάσκει Κοινωνιολογία της Τέχνης στη Σχολή Καλών Τεχνών La Cambre των Βρυξελλών, όπου συνίδρυσε επίσης ένα μάθημα αφιερωμένο στην πειραματική μουσική και την ηχητική τέχνη. Έχει τακτική εκπομπή στον διαδικτυακό κοινοτικό ραδιοφωνικό σταθμό Kiosk Radio, που εδρεύει στις Βρυξέλλες.

11.00 μ.μ. – 1.00 π.μ.

Fo (aka Φώφη Τσεσμελή) DJ SET

Ισόγειο

Η Φώφη Τσεσμελή (aka Fo) είναι DJ, δημοσιογράφος, consultant και curator με μακρά πορεία και εξειδίκευση στην ηλεκτρονική μουσική. Έχει συνεργαστεί με φεστιβάλ, παραγωγούς, πολιτιστικούς χώρους/διοργανώσεις και διεθνείς DJs σε διοργανώσεις που προωθούσαν τη συμπερίληψη και την ισότητα στη μουσική. Η Φώφη είναι η ιδρύτρια του HER project, μιας πλατφόρμας για την ενδυνάμωση των θηλυκοτήτων και υποεκπροσωπούμενων ομάδων στη μουσική και μία από τις directors του Αθηναϊκού chapter του shesaid.so, της

αναγνωρισμένης, παγκόσμιας κοινότητας θηλυκοτήτων από όλο το φάσμα της μουσικής βιομηχανίας.

1:00 π.μ. – 3.00 π.μ.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Με φιλμ των Bertille Bak, Nan Goldin Tracey Moffatt, Penny Siopis κ.ά.
Αίθουσα προβολών μεσοπατώματος

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1:00 μ.μ – 7:00 μ.μ.

1.00 μ.μ.

Ποτέ νά μή ρίχνομε πέτρες χωρίς λόγο*

Συμμετοχική μουσική περφόρμανς από την Αναστασία Κότσαλη και τον Μιχάλη Καλκάνη μέσα στην έκθεση της Χρύσας Ρωμανού.

4^{ος} όροφος

Η μεσόφωνος Αναστασία Κότσαλη και ο μουσικός Μιχάλης Καλκάνης προσκαλούν το κοινό σε μια συμμετοχική μουσική περφόρμανς, μια μετα-συναυλία μουσικής δωματίου. Μια φούγκα μουσικού κολάζ/ντεκολάζ – με κοντραμπάσο και φωνή – και μια εμπειρία τραγουδιού με συμμετοχή του κοινού, με το τετράπτυχο melodies του Μιχάλη Καλκάνη, “Never throw stones without reason” [***Ποτέ νά μή ρίχνομε πέτρες χωρίς λόγο***] (sic). Τα όρια μεταξύ των χώρων χάνονται, όπως ακριβώς και στα έργα της Χρύσας Ρωμανού, όπου συνυπάρχουν η παράλογη κανονικότητα, το *comme-il-faux* παράδοξο, τα ψηλά τακούνια, το κολάζ, το ντεκολάζ, τα ζωδιακά σύμβολα και άλλες ετερόκλητες αναφορές. Σταδιακά δημιουργείται ένα μουσικό παλίμψηστο με επαναλαμβανόμενα ρυθμικά μοτίβα, στο τέλος του οποίου το κοινό και οι ερμηνευτές δημιουργούν μια pop-up περφόρμανς μουσικής δωματίου. Τα κοστουμια είναι του ελληνικού οίκου 240791 της Ελένης Καββάδα.

* Ο τίτλος προέρχεται από παιδική ζωγραφιά της Χρύσας Ρωμανού, τα ορθογραφικά λάθη είναι δικά της.

Η μεσόφωνος Αναστασία Κότσαλη γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στο Στούντιο Όπερας της ΕΛΣ, στην Ακαδημία Κιτζίνα της Σιένας, στη Διεθνή Θερινή Ακαδημία Μοτσαρτέουμ με τον Τομ Κράουζε. Συνεργάζεται ως σολίστ με ΕΛΣ, Καμεράτα – Armonia Atenea, Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, Στέγη Ιδρύματος Ωνάση, Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ κ.ά. Σημαντικό κομμάτι της καλλιτεχνικής της έρευνας αποτελεί η σύμπραξη με εικαστικούς σε λυρικές performance, ανάμεσα τους η Ρένα Παπασπύρου, η Μαλβίνα Παναγιωτίδη, η Ναταλία Μαντά, οι

Vaskos κτλ. Είναι ιδρυτικό μέλος της Ομάδας Μουσικού Θεάτρου Ραφή, η οποία στη δεκαετή πορεία της έχει συμπράξει με τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της Ελλάδας (ΕΛΣ, Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών κ.ά.).

Ο μουσικός **Μιχάλης Καλκάνης** ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Ως κοντραμπασίστας, η βάση του είναι η κλασική μουσική και είναι μόνιμο μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας Δήμου Αθηναίων. Παράλληλα επικεντρώνεται στην έρευνα και τον πειραματισμό πάνω στις τεχνικές εκτέλεσης του κοντραμπάσου κάτι που αντανakλάται τόσο στις δικές του μουσικές όσο και στις συνεργασίες του με ανεξάρτητους καλλιτέχνες αλλά και με οργανισμούς όπως το Flux Laboratory. Το σχήμα του 'Mihalis Kalkanis Group' έχει συμμετάσχει στα σημαντικότερα ελληνικά φεστιβάλ όπως στη Μικρή Επίδαυρο στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών, στο Summer Nostos Festival (Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος), Athens Jazz Festival αλλά και στο Palma Jazz Festival (ES), Aglan Jazz Festival (CY).

Μέσα από τη μουσική του συνδιαλέγεται συχνά με άλλες τέχνες όπως τη φωτογραφία, την ποίηση τον χορό κλπ.

2.00 μ.μ.

Πρώτη προβολή *Γυναίκες στον χρόνο (2024)* από το *Save the Dates, ένα οπτικοακουστικό αρχείο για τη σύγχρονη τέχνη* – Αμφιθέατρο ΕΜΣΤ

Ειδική προβολή, που δημιουργήθηκε για το κλείσιμο του εκθεσιακού κύκλου *Κι αν οι γυναίκες κυβερνούσαν τον κόσμο;* και η οποία περιλαμβάνει αποσπάσματα συνεντεύξεων με 30 σύγχρονες καλλιτέχνιδες από το *Save the Dates, ένα οπτικοακουστικό αρχείο για τη σύγχρονη τέχνη*.

Στις συνεντεύξεις παρουσιάζονται εμβληματικές καλλιτέχνιδες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, όπως οι Marina Abramović, Ghada Amer, Sophie Calle, Nan Goldin, Mona Hatoum, Annette Messenger, Ελένη Μυλωνά, Shirin Neshat, Μαρία Παπαδημητρίου, Λήδα Παπακωνσταντίνου, Χρύσα Ρωμανού, Penny Siopis και Kiki Smith, μεταξύ άλλων. Μέσα από τη μονταρισμένη σεκάνς ξεδιπλώνεται μια ανοιχτή αφήγηση που αγγίζει ζητήματα φύλου, ταυτότητας, πολιτικής, μνήμης και οικολογίας.

Το πρόγραμμα *Save the Dates*, ένα οπτικοακουστικό αρχείο για τη σύγχρονη τέχνη, δημιουργήθηκε με σκοπό να διασωθούν τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές της περιόδου 1995-2024 ώστε να αποτελέσουν ένα ευρύτατο πεδίο έρευνας της σύγχρονης τέχνης. Περιέχει - έως τώρα - 756 αρχεία εκπομπών της Κατερίνας Ζαχαροπούλου, πλήρως τεκμηριωμένων και κατηγοριοποιημένων ώστε να διευκολύνουν την πρόσβαση και θέασή τους. Η ΕΡΤ έχει παραχωρήσει το δικαίωμα για δωρεάν εκπαιδευτική χρήση του συνόλου των αρχείων των

εκπομπών στο ΕΜΣΤ και την ΑΣΚΤ, ενώ το 2023 υπογράφηκε μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ των δύο ιδρυμάτων. Κύριος χορηγός της πλατφόρμας του Save the Dates είναι ο οργανισμός NEON. Η υλοποίηση των εκπαιδευτικών δράσεων και το δημόσιο πρόγραμμα με τη χρήση του Save the Dates πραγματοποιείται σε συνεργασία με το ΕΜΣΤ και την ΑΣΚΤ με την χρηματοδότηση της Συλλογής Δ.Δασκαλόπουλου.

4.00 μ.μ.

Ποτέ νά μή ρίχνομε πέτρες χωρίς λόγο*

Συμμετοχική μουσική περφόρμανς από την Αναστασία Κότσαλη και τον Μιχάλη Καλκάνη μέσα στην έκθεση της Χρύσας Ρωμανού
4^{ος} όροφος

5.00 μ.μ.

Πρώτη Προβολή *Γυναίκες στον χρόνο* από το *Save the Dates, ένα οπτικοακουστικό αρχείο για τη σύγχρονη τέχνη*
Αμφιθέατρο ΕΜΣΤ

6.00 μ.μ.

It Starts with a Question [Αρχίζει με ένα ερώτημα], 2024, επιτελεστική μουσική ομιλία από τη Céline Gillain (αφήγηση, μουσική), σε ανάθεση του ΕΜΣΤ

Η περφόρμανς αυτή είναι ένας φόρος τιμής σε όλες τις καλλιτέχνιδες που συμμετείχαν κατά τη διάρκεια του τετραμερούς, ετήσιου εκθεσιακού κύκλου. Για τον σκοπό αυτόν, η καλλιτέχνιδα αναλαμβάνει τον ρόλο της αφηγήτριας σε μια υβριδική ομιλία που ανατρέπει την παραδοσιακή μορφή της διάλεξης, με πολιτικούς και προσωπικούς στοχασμούς, αυτομυθοπλασία και καυστικά ευφυολογήματα. Διερευνώντας την ιδέα της γυναικείας συγγενικότητας, το *It Starts with a Question* εξετάζει το πώς το έργο και η δραστηριότητα των σύγχρονων καλλιτεχνιδων είναι στενά συνυφασμένα με την ιστορία εκείνων των γυναικών που χάραξαν τον δρόμο για αυτές. Το *It Starts with a Question* είναι μια οφειλόμενη ένδειξη σεβασμού, που αποσκοπεί να συνδέσει τις κουκκίδες μεταξύ της ιστορίας και του μέλλοντος.